

det Forslag, hvis Adoptivfader jeg er, ikke skulde gaae igjennem i Folkethinget. Naar man har sagt, at det vilde lette mig Overenskomsten med Folkethinget, dersom Landstinget nu vedtog Endringsforslaget, maa det være mig tilladt at troe, at jeg bedst selv kan bedømme dette. Der er Ingen, der bedre kan bedømme det end den, der selv har stillet Forslaget, og som desuden jævnligere hysler og forhandler med det andet Thing. Jeg skal saaledes foreslaae, at den ærede Forslagsstiller nu tager sit Forslag tilbage. Skulde mit Forslag ikke blive vedtaget af Folkethinget, skal jeg ikke med et eneste Ord modsætte mig det foreliggende Endringsforslag, dersom det da bliver stillet igjen til tredie Behandling. Det er altsaa kun en Udsættelse fra anden til tredie Behandling, hvorom jeg anmoder den ærede Forslagsstiller.

Hjerring: Hvis jeg, hvad jeg imidlertid ikke troer, har taget Feil i min Bedømmelse af Forskjellen imellem de finansielle Bestemmelser i Grundlovsudkastet og i Grundloven, som den nu er, saa deler jeg denne Feiltagelse med det daværende Ministerium og med den daværende Rigsforsamling, saa at jeg nu ikke videre skal indlade mig paa Undersøgelsen af dette Spørgsmaal. Den høitærede Minister har yttret, at det skulde være nødvendigt, at forelægge finansielle Love først for Folkethinget, før at dette kan faae et Overblik over Udgifterne. Det forekommer mig dog ikke, at det skulde være nødvendigt; thi det er bekjendt, at Lovforslagene ombeles ikke blot i det Thing, hvor de først komme til Forhandling, men samtidigt i det, hvor de sidst foretages, saa at et nogenlunde almindeligt Overblik altid let vil kunne skaffes tilveie. Foraaavidt den høitærede Minister har rettet den Opfordring til mig, at jeg skulde tage mit Forslag tilbage, er det mig umuligt, hvor gjerne jeg end ellers vil imødekomme den høitærede Ministers Ønske, at gjøre det i dette Tilfælde. For det Første anseer jeg det for umuligt for Landstinget oftere at stemme for Bevillingsparagraffen, og dernæst kan det ikke have Indflydelse paa denne Paragraphs Udstøden her, om den almindelige

Bevillingsparagraff vedtages i Finantsloven eller ikke; i det Mindste vil det ikke kunne have nogen Indflydelse for Landstinget. Naturligviis kan Landstinget ikke have Noget imod, at den kommer ind i Finantsloven; men hvad enten det skeer eller ikke, maa Landstinget i alle andre Love stemme imod den.

Lehmann: Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at hvad den ærede Minister har tilfattet, ligesaa godt kan opnaaes ved nu at udstøde, men muligt ved tredie Behandling atter at optage denne Bestemmelse, saafremt det i Mellemtiden skulde vise sig, at en almindelig Bevillingsparagraff var optagen i Finantsloven. Forresten skal jeg ikke nægte, at jeg troer, at hvis den bliver optagen der, vilde fra alle Sider ethvert Ønske bortfalde om tillige at faae den ind i de finansielle Love; thi den behøver ikke at staae to Steder; men skal man blot tage taktiske Hensyn, kan man som sagt lige saa godt nu udstøde den og ved tredie Behandling undersøge, om man atter skulde optage den af Høflighedshensyn.

Indenrigsministeren ad interim: Det vilde vistnok være en Beshynderlighed først at støde Bestemmelsen ud i den Hensigt siden muligt at optage den. Efterat man saaledes havde fulgt den ærede Forslagsstiller i, at man ikke vilde vide af Forsonlighed, men istemme Krigsraadet, og efterat man derved havde bevirket, at Kampraadet modtages i det andet Thing, saa vilde Alt, hvad der skulde opnaaes ved, at man lod Spørgsmaalet uberørt fra Thingets Side eller ventede, indtil Finantsloven har været for i det andet Thing, ikke blive opnaaet. Jeg kan kun, da den ærede Forslagsstiller ikke vil tage Forslaget tilbage, bede Alle, der, selv om de i og for sig ere for dette Forslag, dog ikke vilde følge den ærede Forslagsstiller derti, at nu er Forsonlighedens Tid forbi, og som mene, at der endnu er Plads for Samstemning og Samvirken, om at stemme mod Forslaget, forbeholdende sig ved tredie Behandling at stemme denne Paragraph ud, hvis mit Haab ikke skulde gaae i Opfyldelse.